

A C-90/02. sz. ügyben,

Gerhard Bockemühl,

51

Ha az adóigazgatás rendelkezik az információval, amely alapján megállapítható, hogy az adott szolgáltatás címzettjeként az adóalany köteles az áfa megfizetésére, akkor nem áll jogában az adóalany áfalevonási jogával kapcsolatban további feltételeket szabni, amelyek eredményeként a levonási jog a gyakorlatban érvényesíthetatlenné válhat.

ULIANE KOKOTT

F TANÁCSNOK INDÍTVÁNYA

Az ismertetés napja: 2007. január 11.¹(1)

C-146/05. sz. ügy

Albert Collée

kontra

Finanzamt Limburg an der Lahn

(A Bundesfinanzhof [Németország] által benyújtott elzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Hatodik HÉA-irányelv – A 28c. cikk A. része a) pontja – Közösségen belüli termékértékesítés – Mentesség – A bizonylatokra vonatkozó követelmények”

38. E tekintetben – amint azt a Bizottság joggal veti fel – elször is azt kell megvizsgálni, hogy ténylegesen megvalósult-e Közösségen belüli termékértékesítés. Arra az esetre ugyanis, ha megvalósult, a hatodik irányelv f szabályként adómenteséget ír el, míg ha nem, f szabályként adózni kell. Ezzel összhangban állapította meg a Bíróság a Transport Service NV ügyben, hogy „a kérdést elterjeszt bíróság feladata annak megállapítása, hogy az

alapeljárásban szereplő termékértékesítés megfelel-e ezeknek a feltételeknek, és amennyiben igen, úgy e termékértékesítések után nem kell HÉÁ-t fizetni.”(18) Az irányelv ezen alapvető rendelkezései nem ronthatók le a tagállamok által elírt pusztán alakú követelményekkel. Csak akkor lehet eltérni tőlük, ha az a közösségi jog megfelelő rendelkezéseiben meghatározott célok eléréséhez szükséges. Ezért nem fogadható el a szövetségi kormány álláspontja, amely szerint, ha a számviteli bizonylatokat nem állították ki időben, úgy nincs jelentősége, hogy a Közösségen belüli termékértékesítés ténylegesen megtörtént-e.

44. Ezt megerősítik azok a megállapítások, amelyeket a Bíróság a Schmeink & Cofreth ügyben hozott ítéletében tett a jogtalanul felszámított HÉÁ utólagos módosítása kapcsán: „[...] ha a számla kiállítója időben és teljes mértékben elhárította az adóbevétel-kiesés veszélyét, a HÉÁ-mentesség elve megköveteli, hogy a jogtalanul kiszámlázott adót módosíthassák anélkül, hogy a tagállamok e módosítást a szóban forgó számla kiállítójának jóhiszeműségét lehetnének függővé.” Amennyiben nyilvánvaló, hogy „a számla kiállítója időben és teljes mértékben elhárította az adóbevétel-kiesés veszélyét, az adó pontos megállapításához és beszedéséhez, valamint az adókijátszás elkerüléséhez nem szükséges, hogy jóhiszeműségét bizonyítsa.”(19)

48. Az elíteltnek fennálló ügy sajátossága az, hogy a stróman közbeiktatásával elképzelt konstrukció célja nem az adókijátszás volt, hanem a jutalék megszerzése.(20) A tipikus esettel ellentétben itt nem valószínű, hogy meg történt Közösségen belüli termékértékesítést könyveltek el,(21) hanem – adójogi szempontból nem releváns okokból – az ilyen ügylet megtörténtét titkolták el. Az ügylet egészét tekintve a stróman bevonása semmilyen kihatással nem járt volna az adóbevételek nagyságára. A Közösségen belüli termékértékesítést egyszerre csak a GmbH-től S-hez telepítették volna, amely aztán levonásba helyezhette volna az elíteltnek felszámított adót, és hivatkozhatott volna a Közösségen belüli termékértékesítés mentességére.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2007. szeptember 27. (*)

„Hatodik HÉÁ-irányelv – A 28c. cikk A. része a) pontjának első bekezdése – Közösségen belüli termékértékesítés – Adómentesség megtagadása – A termékértékesítésre vonatkozó bizonyíték késedelmes benyújtása”

A C-146/05. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott elítelt döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Bundesfinanzhof (Németország) a Bírósághoz 2005. április 1-jén érkezett, 2005. február 10-i határozatával terjesztett el az elíteltre

Albert Collée (a Collée KG egyetemes jogutódjaként eljárva)

és

a **Finanzamt Limburg an der Lahn**

között folyamatban lévő eljárásban,

35 Ugyanis a Bíróság a C-342/87. sz., Genius Holding ügyben 1989. december 13-án hozott ítéletének [EBHT 1989., 4227. o.] 18. pontjában úgy ítélte meg, hogy a HÉA semlegességének biztosítása érdekében a tagállamok belső jogrendjükben elírhatják, hogy kiigazítható a jogtalanul felszámított adó, ha jóhiszeműen járt el a számla kiállítója. Mindazonáltal a fent hivatkozott Schmeink & Cofreth és Strobel ügyben hozott ítéletének 60. és 63. pontjában pontosította, hogy ha a számla kiállítója időben és teljes mértékben elhárította az adóbevétel-kiesés veszélyét, a HÉA-semlegesség elve megköveteli, hogy a jogtalanul számlázott adót a szóban forgó számla kiállítójának jóhiszeműségétől függetlenül módosíthassák (lásd a C-78/02–C-80/02. sz., Karageorgou és társai egyesített ügyekben 2003. november 6-án hozott ítélet [EBHT 2003., I-13295. o.] 50. pontját). Ugyanezen szabályok alkalmazandók a Közösségen belüli termékértékesítés mentesítéséhez szükséges számviteli kiigazítások esetében is.